
KonuŖ,
Bir Ŗeyler syile dedi bana,
Beni zihnimle baŖbaŖa bırakma.
BaŖladı dięeri konuŖmaęa,
Binyıllardır sürgünde zihnim
Ve bedenim,
Gnlm anamam onu gcendiririm
Ve mağarasından çıktı zihin
KamaŖtı gözleri
Karaydı sözleri.

Boş olan sahne/ mekan/ yer ışıkları yavaş yavaş açıldığında, Rasputin kendi kendine dans etmektedir. Dans ederken ara ara vücudunu ve bulunduğu mekanın yüzeylerini hafif hafif okşar, koklar, tadına bakar, sever. Böylece dikkati tamamen kendine ve mekana yönelmiştir. Yönü yalnızca seyirciye dönük olmadığı gibi dansı da göstermeci değil, daha çok kendi halindedir.

Bu açıdan hareketleri meleksi, çocuksu, komik –güldürmeye dönük / gülünç değil– ve yer yer saçmadır.

RASPUTIN (Müzik yavaşça bitip, sahne ışıkları hepten açıldığında salondaki diğer kişilerin –seyirciler– varlığını fark eder. Modern insanın kaçındığı şekliyle doğrudan karşısındakilerin gözlerine bakmaya çalışır. Merakla. Böylesi yaratıkları ilk kez görüyor, hafif korkuyla/şaşkınlıkla karışık onların ne/kim olduklarını anlamaya çalışıyor gibidir. Gözleri epey açıktır. Bakmaya devam ederken, birkaç adım geriye çekilir. Vahşi bir hayvanı ürkütmeden görüş alanından çıkmak istercesine temkinle geri geri giderken ansızın durur. Aklına bir şey gelmiş gibidir. Hınzırca gülümser. Oyuncu bir edayla, bir kaç ivedi ve neredeyse parmak ucu adımıyla seyirciye yaklaşır. Seyirciler arasında tekrar –ancak bu kez bir seçim yapmak için– şöyle bir göz gezdirir, bir kaç kez başını oynatır ve rastge-

*le seçtiği seyircilere tek tek gözünü diki-
rek konuştukları dili tutturabilmek için
denemeler yapmaya başlar.)* Jumanji, je
pardî, a la mezon? Tufe de la mua, ojuğ
duvi kel tan fêtil! Îl fê bö. Kes kö travay-
ye. Moje de la mul en ruj. Jö nō vö pa se
tü. A kelamanj a totalör. Vazi, pars kö, sil
tuple. E tua? Bien. merci. Kiero, tokar.
Un instrumento, estara en barcelona la
proksima Septiembre, voya komer, un
dulce, pola noçe, di me koma estas. Por
fövor. Venga, bamos. El tiempo es bueno
aora. Nos bemos. Bien benido. Porla not-
çe. Ih bin naturliht yaben zi, liber dayn.
Ah zo, dayne kuken. Ya ya, yare alt.
dayhmin zo. Nayn, diğe zoma! Imm, zu-
pernaturliht das kapital zummaxtagen.
Zayt gayst ih domen ripablike kultura.
Diş age? Men, men ne mi dunem. Men
dert mikonem. Doste doste. Men çıkar

konem. Men toranjem. Hey baharem.
Hey guli, gulistani. Afsordigi çahar, şeref
mikonem. *(Umudu kırılmaya başlamıştır)*
Ubi ergo sum, az pır jıda hastıkım covreş.
Gaçko key, gaçko non, buke buke. No le-
le. Are, nizonım. Balalar, sormacamdan
gaçalar. Men nederem de yalnız gezerem.
Niçundur könlüme dost axtarıram. Duy-
dunuz mu olanları. Aa. Biliyorsunuz.
(Hayretle karışık sevinçle) Türkçe mi?
(Güler, görünen odur ki seyirci Türkçe
biliyordur. Bu duruma hayli sevinir. Göz-
leri parlar. Hınzırca ve yavaşça oyuna
girer) Öncelikle sayın Anglo Sakson kai-
nat-i mülki amirliğine; yarı açık ülke sı-
nırlarında bizi merdivensiz bırakan koğuş
arkadaşları birliğimize; şakadan dostluk-
lar ve illüzyon meslekler odaları başkan-
lığına; küresel aileler ve soyadları, the
most original parenting müessesesine ve

kapalı perdeler misafir odaları bakanlığına; ketvurumsal hayattan soğutma ve hücrenel kapasite dondurma eğitim ve öğretim sistemlerine; boş kanaat melekleri mahalle muhtarlığına ve cumadan döndüm dönücem muhtarlık çay ocakları genel sekreterliğine; ilçe zihinsel sevkiyat teşkilatı gençlik kollarına; *(dereceli olarak şımararak/ cozularak)* kılıç beşlisine, karo asma, şaha, mata, yoga matına, yeşil kadife seccadelere, ağaçlara-dallara nice nice yıllara bize bu gösteride yer alma şansı verdiğiinden ötürü teşekkürü bir borç biliriz. *(Bir anda, kendini frenlemiş gibi yapıp, görece sakin ve güleryüzle)* Onlar olmasaydı biz de olmazdık. *(Tekrar çoşar)* Kendilerinden dolayı bir alkışı hak ederler! *(Kendisi alkış tutarken bir yandan da seyircinin alkışlamasını bekler. Eğer alkış gelmez ise durup son cümleyi*

alkış gelene kadar tekrar eder. Yine gelmezse bu kez samimi fakat ciddi bir tonla seyirci topluluğundan alkışlamalarını rica eder. Var gücüyle ve belki yere yatarak alkışlar, gıdıklanıyor gibi yapar, tepinir. Sonradan tekrar seyirciyi hatırlayıp, hızlıca toparlanarak) Yeterli, teşekkürler (mutlaka alkış bitmeden ve net/nötr bir ses tonuyla). Şimdi anlatmasam da bir bok olmayacak hikayeler onun bunun hikayeleridir. Beğenip beğenmemek sizin avuçlarınızda. (Nötrdür) Kalbinize sıçayım. (Hemen akabinde oldukça sevecen, tatlı dilli ve cidden kibar bir biçimde) Özür dileriz. Öyle demek istemedi. Şimdi karşınızda şunlar anlatılıyor.

SARAH:

Karanlık bir sokaktayım.

Yürüyorum.

Zihnim bulanık.
Zihnimi korkum bulandırıyor.
Korkuyorum.
Bir bebek taşıyorum karnımda.
Karnımdan bıçaklanırsam bebek ölür.
Ölmesini istemiyorum.
Annesiyim ben.
Ölüm ilk kez iki kişi.
“Sarah, hızlı ol!”
Bebegi sarsmadan koşabilir miyim?
Koşuyorum.
Bebek de koşuyor.
Benim gibi iki kişinin daha olduğu/

İlk bebeği merdiven altı bir yerde,
Yüzüne bakmaya korkar insan,
Elleri kocaman bir adam,
Bıçağın ucu pasparlak,
Önce gözümdeki ışıktan bir parça
kesti, aldı.